

מלאכים ששולטים וכוללים הכל.

דגל ראשון, מרפכה מזינת, ארני"ה, מיכאל, רשום בפרישת הדגל הפרוש למיין. מזרח ראשית השמש הולך במשאו באור. שני ממנים תחת ידיו, יופיא"ל צדקיא"ל. אחד ללמד (לתורה), ואחד ללכת בשוק שהולך.

בשאר"ה לוקחים, לוקחים כמה מרפכות מזינות מצד ימין, והכל אחד. לצד שמאל השמש הולך (לוקח באחד לצד השמאל, השמש הולך) ומאיר ומעטר אותם. אלה ורכבות ממנים תחתיו, וכלם ביראה ובאימה, בזיע וברתת. אריה מושיט יד ימינו, כונס לכל חילותיו אליו. שלש מאות ושבעים אלה אריות סביב אותו ארני"ה, והוא ביניהם באמצע. בשגועה האריה הזה, הרקיעים מזדעזעים, וכל החילות והמרפכות מזדעזעים מיראתו. מאותו קול מתלהט נהר די נור, ויורד באלה וחמש מאות דרגות הגיהנם של מטה. אז מזדעזעים כל רשעי הגיהנם, והאש לוקטת, ועל זה כתוב (עמוס א) אריה שאג מי לא יירא.

גועה פעם שניה - שלש מאות ושבעים אלה אריות, כלם גועים. מושיט יד שמאלו - כל בעלי הדין למטה פוחדים ונכפים תחת אותה יד, ואותה יד פושטת עליהם, וכלם תחתיה, כמו שנאמר (בראשית מט) ידך בעורף איבך.

ארבע כנפים לכל אחד ואחד מאש לכנה. כלם לוקטים. כל פנים של פפתור ופרח בלבן של אותה אש שקועים.

ארבע גדפין לכל חד וחד, מאשא חוורא. פלהו מלהטין. כל אפין דחזור ושושן פחוורתא דהוא אשא שקיען.

פמראה החיות, דאינון ארבע זווין, דגלין פרישן, ארני"ה. נש"ר. שו"ר. אד"ם. דכליל פלהו ארבע מלאכין דשליטין וכלילן כלא.

דגלא קדמאה, משריא מזינא, ארני"ה. מיכאל, רשים בפרישו דגלא פרישא לימינא. מזרח שירותא דשמשא, אזיל במטלנוי, בנהירו. תרין ממנן תחות ידיה, יופיא"ל, צדקיא"ל. חד לאורתא (נ"א לאוריתא).

וחד, למיהן בשוקא דאזיל.

בר אלין נטלין, נטלין כמה משריין מזינין, מסטרא דימינא, וכלא חד. לסטרא

שמאלא, שמשא אזיל (ס"א נטל בר חד לסטר שמשא, שמשא אזיל) ונהיר, ומעטר להו. אלה ורכוון ממנן תחותיו. וכלהו בדחילו באימתא בזיע בררת. אריה אושיט ידיה ימינא, פניש לכל חילוי לגביה, תלת מאה ושבעין אלה אריותא, סוחרניה דהוא ארני"ה, ואיהו בינייהו באמצעיתא.

בר געי האי אריה, מזדעזען רקיעין, וכל חילין ומשריין מזדעזעין, מדחילו דיליה. מההוא קלא, נהר די נור מתלהטא, ונחית באלה וחמש מאה דרגין דגיהנם לתתא, פדין פלהו חייבין דגיהנם מזדעזען, ומלהטן אשא, ועל דא כתיב, (עמוס א) אריה שאג מי לא יירא.

געי תניינות, תלת מאה ושבעין אלה אריותא, פלהו געאן. אושיט ידיה שמאלא, כל מאריהון דדינא לתתא דחלין, ואתפפיין תחות ההוא ידא. וההוא ידא פשיט עלייהו, וכלהו תחותיה. כמה דאת אמר, (בראשית מט) ידך בעורף איבך.

ארבע גדפין לכל חד וחד, מאשא חוורא. פלהו מלהטין. כל אפין דחזור ושושן פחוורתא דהוא אשא שקיען.